

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Forslaget slutter sig til det forslag til lov om retsafgifter, som finansministeriet har udarbejdet på grundlag af „Betænkning om retsafgiftslovgivningen“ (nr. 377/1965). En gennemførelse af dette lovforslag nødvendiggør en række ændringer i den øvrige lovgivning, og man har anset det for mest praktisk at samle disse ændringer i et enkelt lovforslag.

Samtidig foreslås der indført en nyordning med hensyn til betalingen af visse vederlag m. v.

Sagens parter har hidtil udover retsafgiften skullet betale en række særlige vederlag, f. eks. vederlag for forkyndelse. Disse vederlag foreslås indregnet i retsafgiften, således at de fremtidig skal betales af det offentlige. Nyordningen vil betyde en væsentlig lettelse for parterne og deres advokater, der i fremtiden kun skal betale ét beløb, retsafgiften. Ordningen betyder samtidig en forenkling af det regnskabsmæssige arbejde ved retterne.

Også reglerne om vederlag til sognefogeder for foretagelse af udlæg og udpantning og for udførelse af begyndelses- og registreringsforretninger i boer foreslås ændret.

I det følgende skal der kort redegøres for hovedpunkterne i nyordningen.

1. Vederlag for forkyndelse.

Efter retsplejelovens § 153, stk. 4, tilkommer der stævningssmanden vederlag for forkyndelse efter regler, der fastsættes af justitsministeren. Vederlaget udredes forud af den, der begærer forkyndelsen foretaget. Ved bekendtgørelse nr. 234 af 25. juni 1962 er vederlaget fastsat til 5 kr. for hver person, for hvem forkyndelse sker.

Efter forslaget skal vederlaget for *forkyndelse i sager, der behandles af retten*, fremtidig afholdes af statskassen. Ordningen må formentlig udformes således, at stævningssmændene fører liste over de forkyndelser, de foretager. Listerne indsendes — f. eks. månedsvis — til den ret, der har beskikket stævningssmanden, og retten udbetaler herefter vederlaget til stævningssmanden efter stikprøvevis at have kontrolleret listernes rigtighed.

Nyordningen vil som ovenfor nævnt betyde en lettelse for parterne og deres advokater og for retterne. Hertil kommer, at det efter den nye ordning vil være muligt at fastsætte vederlaget efter mere rimelige retningslinjer end i dag. Det vil således være muligt at tillægge stævningssmændene befordrings-

godtgørelse. Det kan også komme på tale at foretage en aftrapning af vederlaget, hvor en stævningssmands samlede vederlag for forkyndelse er særlig stort.

For *de øvrige forkyndelser* sker der ingen ændring. Vederlaget skal fortsat betales forud af den, der begærer forkyndelsen foretaget.

De fornødne ændringer af retsplejeloven er optaget i forslagens § 10, nr. 4-6 og 8.

Det er vanskeligt på grundlag af det foreliggende statistiske materiale at skønne over, hvor stort det vederlag, som statskassen skal betale, bliver. Beløbet kan måske anslås til ca. 2 millioner kr. årligt.

2. Vederlag til vidner ved fagedforretninger.

Efter gældende ret skal der betales et nærmere fastsat gebyr til de vidner, der anvendes under fagedforretninger, jfr. for så vidt angår eksekution § 6 i lov nr. 24 af 13. februar 1929 om ændring i reglerne for gebyrer ved fagedforretninger m. v., for så vidt angår udpantning § 14 i lov nr. 36 af 29. marts 1873 om udpantning m. v. som ændret ved lov nr. 49 af 9. marts 1926 og for så vidt angår indsættelsesforretninger i henhold til lov nr. 224 af 11. juni 1954 om køb på afbetaling denne lovs § 16, stk. 1.

I retsafgiftsbetænkningen foreslås det side 37, at vederlaget til fagedvidner fremtidig skal udredes af det offentlige. Forslaget er i overensstemmelse hermed.

Den fornødne hjemmel til at tillægge fagedvidnerne vederlag af det offentlige foreslås indsat i retsplejelovens § 480, stk. 2, jfr. forslagens § 10, nr. 11. For så vidt angår udpantninger, der foretages af en pantefoged, skal vederlaget afholdes af den kommune, der har ansat pantefogeden, jfr. forslagens § 5 og bemærkningerne hertil.

Statskassens udgifter til vederlag til fagedvidner kan måske anslås til ca. 100.000 kr. årlig.

3. Vederlag til sognefogeder for foretagelse af udlæg og udpantning og for udførelse af begyndelses- og registreringsforretninger i boer.

Efter gældende ret tilfalder afgiften for *fagedforretninger*, der udføres af en sognefoged, sognefogeden selv, jfr. for så vidt angår eksekution § 7 i lov nr. 24 af 13. februar 1929 om ændring i reglerne for gebyrer ved fagedforretninger m. v. som ændret ved § 3 i lov nr. 112 af 12. april 1957 og for så vidt angår udpantning § 14 i lov nr. 36 af 29. marts 1873 om udpantning m. v. som ændret ved lov nr. 49 af 9. marts 1926, og § 3 i lov nr. 112 af 12. april 1957.